

Aleksander Leszczyna
Klub Inteligencji Katolickiej
i Związek Górnośląski w Rudzie Śląskiej.

Ruda Śląska – Godula, dnia 01.12.2014 r.

KOMPLEKSY ŚLĄSKA u skrajnych NARODOWCÓW W POLSCE.

Głos w dyskusji n.t. znajomości przez Polaków historii i problemów Śląska na otwartym spotkaniu w dniu 28.11.2014 r. w „Bibliotece” w Orzegowie.

Motto: „**Mitologia, która rządzi naszą pamięcią, żyje obok historii**” / Norman Davies /.

Teza: 1. „*Musimy świadomi być tego żeśmy Słowianie,
żeśmy między Słowianami Polacy,
a między Polakami Ślązacy*” / Paweł Stalmach - 1848 r. /.

Teza: 2. Przyjmując całe śląskie dziedzictwo, nie czynimy tego wybiórczo.
Jesteśmy tylko jednym z ogniw w tym łańcuchu śląskich pokoleń.
Nie chcemy zrywać tego łańcucha, ani renegocjować naszej przeszłości / autor /.

1.0 Pojęcie Śląska. Kraina geograficzna, historyczna, polityczna, kulturowa z wielką ilością znaków i symboli z przeszłości

1.1. Śląsk jako kraina geograficzna.

Rok 985. Obszar w dorzeczu górnej Wisły i Odry, pomiędzy Przemszą i Brynicą na wschodzie, a Bobrem i Kwisą na zachodzie. Obszar ok. 40,0 – 44,0 tys. km. kw. Ludność: ok. 300 tys. mieszkańców. Plemiona słowiańskie, katolicy.

Rok 1619. Ludność: 1.570.000 mieszkańców. Obszar: ok. 40 tys. km. kw.
Od 1568 r. na Śląsku nie ma już panującego księcia świeckiego - katolika.
Od 1555 r. w cesarstwie / i na Śląsku / obowiązuje zasada:
cuius regio, eius religio - czyje panowanie tego religia..

Rok 1648. Ludność Śląska: 1.040.000 mieszkańców. Obszar: ok. 40 tys. km. kw.

Rok 1740. Ludność Śląska: 1.160.000 mieszkańców. Obszar: ok. 40 tys. km. kw.

Rok 1763. Obszar Śląska pruskiego wynosi ok. 36 tys km. kw.
Obszar Śląska austriackiego wynosi ok. 5,15 tys. km. kw.

Rok 1795. Do Śląska pruskiego przyłączono powiaty pilecki / Pilica / i siewierski.
Stanowią one tzw. Nowy Śląsk.

Rok 1816. Prusy. Jedna z 10. pruskich prowincji jakim jest **Śląsk** liczy 4 rejencje,
o obszarze ok. 38 tys. km. kw. i ludności: 1.992.248 mieszkańców,
w tym 1.090.847 protestantów / 54,47 % / i 885.275 katolików / 44,43 % /.
Rejencja opolska / Górny Śląsk pruski / liczy 13.320,36 km. kw.
Ludność: 516.618 mieszkańców, w tym 470.162 katolików / 91,01% /,
i 38.848 protestantów / 7,52 % /.

Rok 1849. Prowincja / pruska / **Śląsk** – *Provinz Schlesien* liczy 3.061.593 mieszkańców, tym
1.569.248 protestantów / 51,23 % /,
1.459.891 katolików / 47,69 % /.

Rejencja opolska- *Regierungsbezirk Oppeln* / liczy 956.912 mieszkańców, w tym 852.862 katolików / 88.30 % / i 96.372 protestantów / 9.98 % /.

Rok 1905. W prowincji śląskiej, na obszarze **40.319 km. kw.** mieszka **4.935.823** osób.

Rok 1910. Obszar rejencji opolskiej / *Regierungsbezirk Oppeln* / wynosi 13.230,36 k. kw. Liczy 2.207.981 mieszkańców, w tym 1.258.138 mówiących po polsku / 56,9% /.

Rok 1919 i 1920. Dwa powstania polskie w rejencji opolskiej.

28.07.1920. Rada Najwyższa Ligi Narodów dokonała podziału Śląska Cieszyńskiego. Polska otrzymała 1.002 km. kw. z 2.222 km. kw. całości i 142 tys. mieszkańców z całej populacji liczącej 435 tysięcy.

30.11.1920. Pruskie Zgromadzenie Narodowe w Berlinie uchwaliło konstytucję Wolnego Państwa Pruskiego, skład którego weszły m. innymi Prowincja Dolno i Górnośląska /razem ok. 38 tys. km. kw. /.

01.03.1921. Tajny polsko – francuski układ gospodarczy w sprawie tworzenia wspólnych spółek bankowych i kopalnianych na Górnym Śląsku. Gwarantuje on francuskim przedsiębiorcom i bankom prawo pierwokupu uzyskanych przez Polskę na Górnym Śląsku przedsiębiorstw niemieckich.

20.03.1921. Plebiscyt w rejencji opolskiej / 13.230,36 km. kw. /. Obszar objęty plebiscytem: 11.008 km kw, / 83 % obszaru rejencji opolskiej /. Za pozostaniem w pruskim związku państwowym głosowało 707.393 / 60 % / votantów, za przynależnością do państwa polskiego głosowało 479.365 / 40 % / votantów.

03.05.1921. Wybuch trzeciego powstania w prowincji górnośląskiej. Dyktatorem powstania został Wojciech Korfanty. Francja wspiera wysiłki Polaków, powstańców i Wojciecha Korfantego. Dowódcą wojsk rozjemczych na obszarze plebiscytowym jest francuski generał Henri Le Rond. O podziale Górnego Śląska nie decydował wynik plebiscytu, a Rada Najwyższa Ligi Narodów.

06.02.1922. Polsko - francuski układ handlowy i gospodarczy. W założonej w Katowicach spółce „Skarboferm” SA-Polskie Kopalnie Skarbowe na Górnym Śląsku, strony objęły w niej po 50 % udziałów każda.

Rok 1922. Obszar Śląska pruskiego: ok. 40 tys. km. kw. Obszar Górnego Śląska, dawnej rejencji opolskiej po plebiscycie: 7.794 km. kw. i 1.116.500 mieszkańców, w tym 550 tys. polskich Ślązaków.

Obszar Śląska polskiego po plebiscycie, to: 3.214 km. kw., czyli 29 % obszaru plebiscytowego i 996.500 mieszkańców, w tym 250 tys. niemieckich Ślązaków.

Obszar województwa śląskiego wynosi: 4.216 km. kw., co stanowi 1,1 % powierzchni kraju. Ludność w województwie: 1.125.000 mieszkańców, w tym Ślązaków opcji polskiej – 789.000 / 70,1 % / a wg wyznania; katolików – 83,1 %, protestantów – 15 %, Żydów – 1,7 %.
Obszar Śląska czeskiego / Cieszyn, Opawa /: ok. 5,1 tys. km. kw.
Powierzchnia Polski wynosi 388.634 km. kw. Liczba mieszkańców 27,4 mln.
Mieszkańcy Polski wg narodowości: Polacy – 69 %, Ukraińcy – 14,3 %, Żydzi - 7,8 %, Białorusini - 3,9 %, Niemcy - 3,9 %, Litwini - 0,3 %, inni - 0,8 %.

03.04.1923. Generał Henri Le Rond odznaczony został Orderem Virtuti Militari, Orderem Orła Białego, wyróżniony doktoratem h. c. U. J. w Krakowie i członkostwem w radzie nadzorczej spółki „Skarboferm” w Katowicach.

30.08. 1938. W województwie śląskim żyje ok. 1,4 mln. mieszkańców, w tym 160 tysięcy Niemców oraz 23.571 osób wyznania mojżeszowego.
Ok. 30 % całej populacji mieszkańców nie identyfikowała się jednoznacznie ani z Polską, ani z Niemcami.
Mówili po polsku i niemiecku. Mieli korzenie polskie i niemieckie.

W *Provinz Oberschlesien* katolicy stanowią 89 % populacji, protestanci – 10 %.
W *Provinz Niederschlesien* katolicy stanowią 19 %, a protestanci - 78 % całej populacji.
Dla całej prowincji Śląsk, katolicy stanowią 50,2 %, a protestanci 46,5 % populacji. Autochtonów jest 810 tysięcy, w tym 750 tys. na Śląsku Opolskim.

11.10.1938. Dekretem prezydenta II RP Ignacego Mościckiego tzw. Zaolzie przyłączono do województwa śląskiego.

29.09.1939. Do powiatu raciborskiego prowincji śląskiej przyłączony został Kraik Hulczycki / dawniej CSR /.

08.10.1939. Dawne województwo śląskie wraz z Zagłębiem Dąbrowskim i zachodnimi powiatami Małopolski wcielono do prowincji Śląsk.
Cały Śląsk znalazł się w historycznych granicach z 1740 roku.
Poszerzony obszar *Proviz. Schlesien* obejmuje 47.597 km. kw. i liczy ok. 7,7 mln. mieszkańców.

01.11.1939. Prowincję Śląsk / 7.462.444 mieszkańców i 47.597 km. kw. /, podzielono na Prowincję Dolno i Górnośląską, po dwie rejencje każda.
Prowincja Dolnośląska liczy 3.287.617 mieszkańców i 26.980 km. kw.
Prowincja Górnośląska liczy 4.174.617 mieszkańców i 20.617 km. kw., w tym:
Rejencja opolska 1.350.202 mieszkańców i 11.694 km. kw., a
Rejencja katowicka 2.824.415 mieszkańców i 8.923 km. kw.

01.01.1945. Prowincja Górnośląska / *Provinz Oberschlesien* / liczy 4,7 mln. mieszkańców, w tym ok. 450 tys. ewakuowanych z bombardowanych miast III Rzeszy.
W styczniu br. ok. 1,6 mln. osób zbiegło do Czech i na Morawy,
ok. 1,6 mln. zbiegło do Bawarii, Saksonii i Turynii,
ok. 1,5 mln. osób pozostało na Górnym Śląsku.

01.03.1945. Utworzone zostało województwo śląskie / a nie śląsko – dąbrowskie /.

18.03.1945. Dawną rejencję opolską przyłączono do województwa śląskiego.

07.07.1945. Dekretem Krajowej Rady Narodowej: „włącza się do obszaru województwa śląskiego z województwa kieleckiego powiaty będziński i zawierciański”.

01.06.1975. Reforma administracyjna w Polsce.
Historyczny obszar Śląska znalazł się w 11. nowych województwach i Czechosłowacji.

01.01.1999. Reforma administracyjna w Polsce,
Historyczny obszar Śląska znalazł się 4. nowych województwach i CSSR.

Rok 2011. Województwo śląskie liczy 4.654.000 mieszkańców i 12.333 km. kw.
Województwo opolskie liczy ok. 1.000.000 mieszkańców i 9.412 km. kw.
Województwo wrocławskie liczy 2.915.238 mieszkańców i 19.946,74 km. kw.

Razem na obszarze 41.691,74 km. kw. polskiego Śląska, żyje 8.570.000 osób.
Ludność Polski, to ok. 37.400.000 osób.

1.2. Śląsk jako kraina historyczna i polityczna.

Pisana historia Śląska / 843 - 2014 / ma **1.171** lat.

Pisana historia Polski / 966 - 2014/ ma **1.048** lat

Chrześcijaństwo / cywilizacja łacińska / na Śląsku / 845 – 2014 / ma **1.169** lat.

Chrześcijaństwo w Polsce / 966 – 2014 / ma **1.048** lat.

Kościoty reformowane na Śląsku / 1521 – 2014 / liczą 493 lata.

W VI i VII wieku naszej ery, z nad Dniepru i Dolnego Dunaju na tereny Śląska przywędrowały plemiona słowiańskie.

W 843 roku, na polecenie króla Frankonii Wschodniej Ludwika II Niemieckiego opisane zostały przez zakonnik benedyktyńskiego z Ratyzbony / Bawaria / w dokumencie zwanym „Geograf Bawarski” plemiona - etniczni Ślązacy oraz rejony ich osiedlenia: **Działoszanie** w rejonie Głogowa, **Ślężanie** i **Trzebowianie** w rejonie Wrocławia i Trzebnicy, **Opolanie** w rejonie Opola, **Gołęszyce** w rejonie Raciborza, Cieszyna i Opawy oraz **Głupie Głowy** w rejonie Głubczyc.

Plemiona te nie stanowiły narodu i nie były identyfikowane z narodowością, gdyż pojęcie narodu w dzisiejszym pojęciu, jak również jego istota nie istniały.

Pomimo, że w historii i politologii istnieje co najmniej 9. pojęć Śląska, plemiona te z tytułu osiedlenia w Krainie nazwanej Śląsk nazwano śląskimi, a członków plemion etnicznymi Ślązakami.

W latach 985 – 990 Śląsk znalazł się w granicach państwa polskiego, zagarnięty Czechom przez Piastów / Mieszko I /. Piastowie nie byli Ślązakami.

W XII w. Śląsk, na linii rzek: Nysa Kłodzka i Stobrawa, podzielony jest przesieką. Obszar na zachód od przesieki nazwany został Dolny, a na wschód Górny Śląsk.

- 1.3 Władanie na Śląsku do 2014 r.** / nieraz jednocześnie przez Polaków i Czechów, Habsburgów i Hohenzollernów, Polaków i Niemców / trwało:
Czechów – 446 lat, Polaków – 437 lat,
Domu Habsburskiego – 392 lata,
Franków Wschodnich – 246 lat, w tym książąt Wielkich Moraw – 94 lata,
Pruskich Hohenzollernów – 178 lat, w tym Międzynarodowej Komisji Rządzącej i Plebiscytowej – 2 lata.
Cesarskich Niemców, Republiki Weimarskiej i III Rzeszy / 1871 – 1945 / - 74 lata.

1.4. Tytuł do bycia Ślązakiem.

- A. Mieszkaniec Śląska, ale i ten w diasporze, to wg autoidentyfikacji utożsamiający się ze wspólnotą w wymiarze regionalnym, przypisaną do miejsca osiedlenia i zamieszkania. Dotyczy ona najczęściej zbiorowości ukształtowanej na bazie terytorium, tradycji, pochodzenia wspólnych przodków, języka, kultury / nie zawsze wysokiej, ale także nie jedynej /, bardziej lub mniej świadomy swej tożsamości.
- B. Mieszkaniec Śląska, ale i ten w diasporze, świadomy dokonań przodków na tej Ziemi, utożsamiający się z ich dziedzictwem, a które to stanowi dla niego wezwanie poznawcze do pomnożenia tego dziedzictwa jako kapitału kulturowego, materialnego i społecznego, który nie renegocjuje przeszłości, szanuje ciągłość pokoleniową. To człowiek dla którego Śląsk stał się sensem życia.

Dygresja. P. Stalmach na Zjeździe Słowiańskim, w czerwcu 1848 r. w Pradze, powiedział:
*„Nie jesteśmy znikąd,
Każdy z nas pochodzi z określonego skrawka ziemi.
Należy do niego wracać, Odkrywać jego skarby, Uczyć się być mu wiernym”.*

Śląsk nie jest apriorycznym czy mitycznym projektem urojonego umysłu ludzi, którzy swoje narodowe kompleksy próbują leczyć, przez dehumanizacją Ślązaków i Śląska, używając do tego epitetów o znamionach kulturowych, etnicznych rasowych czy klasowych, a ostatnio i narodowych /zakamuflowana opcja niemiecka/.

1.5. Śląsk jako kraina kulturowa z wielką ilością znaków i symboli z przeszłości.

A. Wybór stereotypów myślowych i opinii na temat Ślązaków i Śląska.

Rok 1495. Biskup wrocławski Johannes IV Roth, zwalczając język polski w diecezji, zarządził ażeby dzieci: (.....) „najpierw uczyły się języka niemieckiego, by używanie języka polskiego w ciągu pięciu lat zupełnie ustało”, gdyż „naród polski nie ma na ogół zdolności do zdobywania dobrobytu i kultury”.

Rok 1772. Król Prus Fryderyk II Hohenzollern von Brandenburg o Ślązakach i Śląsku:
„Polecam (.....) oderwać prosty lud (.....) i doprowadzić go do pruskiego sposobu myślenia(.....) pomieszać stopniowo ludność polską z niemiecką”.

„Nie chcę tam / na Śląsku / mieć Polaków lecz Niemców, ile tylko można, gdyż Polacy to wstrętny naród (.....) i chętnie chciałbym się ich wszystkich pozbyć”.

Rok 1789. Rektor Kolegium Jezuickiego „*Leopoldinum*” we Wrocławiu o. Zelplichal:
„Język używany przez polskich Ślązaków, jest przyczyną ciemnoty i zacofania górnośląskiego chłopca”.

--- Johann Gottlieb Schummel, profesor, podróżnik, literat z Wrocławia:
„Język polski jest niewątpliwie najstarszym językiem Śląska, a niemiecki uporczywie się tylko wślizgiwał tu i wdzierał”.

--- Jerzy Samuel Bandtke, językoznawca, profesor filologii:
„Niemcy sudeccy są zgermanizowanymi Słowianami”.

Rok 1790. Opat klasztoru augustianów w Żaganiu Ignacy Felbiger, twórca reformy szkolnej na Górnym Śląsku: „Znam wioski, w których połowa mieszkańców nawet czytać nie umie, po polsku jeszcze od biedy, ale po niemiecku nic”.

Rok 1791. Johann Friedrich Zöllner teolog z Berlina, w swojej *Briefe über Schlesien.....*
„W chłopskich chatach mieszkają ludzie, bydło rogate, świnie, gęsi, kury itd. nie tylko pod jednym dachem, ale także obok siebie tak mało oddzieleni, że bez większych ceregieli mogą się wzajemnie odwiedzać”. I dalej:
„Im bardziej taki człowiek jest prymitywny, tym bardziej boi się nowości bo to co tradycyjne, choćby najobrzydliwsze, oszczędza mu przynajmniej tego co najstraszniejszego – łamania głowy.
Widać to tym bardziej u polskiego Ślązaka, który jest tak bigoteryjny..... i który tę resztę zdrowego rozumu, jaką mu jeszcze jego przesady pozostawiają topi w gorzałce”.

--- Johann W. Pohle pastor w Tarnowskich Górach, w wydanej w języku niemieckim książce pt. „Górnoślązak broniąc się przed swoimi przeciwnikami”, napisał:
„Dotąd wyłącznie nas szkalowano, odmawiano nam nie tylko rozumu ludzkiego, ale nawet ludzkiego kształtu, uważano nas za niewychowanych półludzi, za pijaków i leniów, opisywano nas jako stwory o głęboko osadzonych oczach i radzono nam, dla polepszenia rasy żenić się dziewczętami dolnośląskimi.....”

Rok 1791. Johann Gottlieb Schummel, profesor, literat, podróżnik, w swoim opisie podróży po Śląsku pt. „*Schummel's Reise durch Schlesien in Julius 1791*” napisał:
„Nie rozpoczynajmy procesu przeciwko polskim Górnoślązacom, gdyż przed trybunałem historii przegramy go we wszystkich instancjach”

Rok 1797. Johann Samuel Richter pastor i kierownik szkoły w Pszczynie, w swojej książce wydanej w języku niemieckim pt. „O górnośląskim wieśniaku jako o człowieku, chrześcijaninie i obywatelu potraktowanym oraz o środkach mającym go uczynić lepszym chrześcijaninem i obywatelem”, napisał:

„Aby Górnoszlązaków uświadomić, trzeba nauczyć się polskiego, jak chce się być ich nauczycielem (.....) .Pierwsze więc co musi się zrobić, aby być pożytecznym dla górnoszląskiego wieśniaka jest to, że da mu się nauczycieli całkowicie władnych w języku polskim”.

Rok 1799. Dziennik „*Schlesische Provinzblätter*” we Wrocławiu, o ubogiej, mówiącej po polsku katolickiej niższej warstwie ludności Górnego Śląska, napisał, jako:

„o fizjonomiach, w których ohydny kontrast pomiędzy głupotą, niewolniczym usposobieniem a rozpaczą wydzierającą z zapadłych oczu, z zarosniętych czoł, nie ogolonych bród i już od młodości pomarszczonych z niedostatku i nędzy policzków budził wstręt”.

Rok 1819. Georg Samuel Richter pastor i nauczyciel w Pszczynie, radca szkolny królewsko pruskiej rejencji w Opolu, w rozprawie pt. „Rozprawa o tym w jaki sposób można przekazać kształcenie duchowe i obyczajowe w szkołach elementarnych i krajowych na Górnym Śląsku”, skierowaną do ministra oświaty w Berlinie Carla Altensteina napisał:

„Nie język polski jest przyczyną niskiego poziomu Górnego Śląska, lecz nieurodzajna gleba na prawym brzegu Odry, wadliwa praca kształceniowa szkoły i pijaństwo (.....). Tutejszy język stoi wyżej od niemieckiego, gdyż jest przez polskiego wieśniaka bardziej poprawnie wymawiany, niż niemiecki przez niemieckich gospodarzy”.

--- F. Paul ksiądz katolicki, pierwszy radca szkolny rejencji opolskiej, w swoim sprawozdaniu do władz szkolnych napisał:
„Smutny to widok, patrzeć na nieoświecone dzieci (.....) O nauczaniu języka niemieckiego mowy być nie może (....). Dzieci są potrzebne do prac w polu. Często wynajmuje się już dziesięcioletnie, gdyż nie jest się w stanie je wyżywić. Nauczyciele to w większości pijacy, którzy niczego się nie nauczyli, a w dodatku są leniwi i niechlujni. Znajdują się na tak niskim poziomie umysłowym, że nie są w stanie zrozumieć zaleceń inspektora”.

Rok 1869. Hrabia Otto Eduard von Bismarck - premierem Prus. Głosił, że:
„Polonizacja była przeprowadzona ogniem i mieczem, germanizacja kulturą..... z całą wyobraźną bezstronnością mogę was zapewnić, że panowanie polskie było haniebnie i złe, i dlatego nigdy nie może odżyć.....”.

Rok 1879. Ksiądz Adolf Hytrek proboszcz w Szymiszowie k. Góry Świętej Anny, rozprawie pt. „*Górny Szlonsk pod względem obyczajów, języka i usposobienia ludności*”, napisał: „Charakterystycznym rysem Górnoszlązaka jest niechęć ku Niemcom(.....). Jak głęboka jest ta niechęć, świadczy to, że jej nie mogą ułagodzić nawet względy religijne. Na nabożeństwo niemieckie, a właściwie na niemieckie kazania, które w każdym mieście odbywają się przynajmniej raz na tydzień, nie pójdzie żaden Polak, żaden szczerze religijny Górnoszlązak umiejący po polsku”.
Wielce przez lud pobożny uczęszczaną jest Kalwaryja Śtej Anny. Otóż kiedy tam przebywają niemieckie procesyje z średniego lub dolnego Szlązka, Polak żaden nie pójdzie razem z niemi, tłumacząc, że < dziś niemieckie nabożeństwo >”.

- Rok 1891. Hrabia Franz II Carl von Ballestrem z Pławniowic / i Rudy /, deputowany do Reichstagu z ramienia Niemieckiej Katolickiej Partii „Centrum”, w rejencji opolskiej, w latach 1898 -1906 prezydent Reichstagu, przeciwnik polityki kanclerza Otto von Bismarcka, zwolennik „łagodnej germanizacji” mieszkańców Górnego Śląska, w artykule w „Nowinach Raciborskich” p t. *Die Oberschlesien Polen muss man auf's Maul schlagen*”, napisał: „Mówiący po polsku chłop górnośląski nie czuje się Polakiem w znaczeniu narodowym i nie rozumie tego pojęcia, gdyż jest Prusakiem.”.
- Rok 1896. Róża Luksemburg, działaczka SDKP i L:
„Nie wierzcie tym, co was będą namawiać do odbudowania państwa polskiego. Nie oczekujcie żadnego zbawienia od niezależnej Polski, bo ona was nie zbawi. Niech wam dadzą raz spokój z niepodległością Polską”.
„Polska to trup, który winien być rzucony na śmietnik”.
- Rok 1897. Władze pruskie powołały do życia „Związek Popierania Niemczyzny na Kresach Wschodnich”- *Ostmarckenverein / HAKATA /*.
Cel strategiczny związku: *In Oberschlesien wird um die seelen gekampft*".
tj. na Górnym Śląsku walczymy o duszę.
- Rok 1897. Rudolf Virchow w raporcie n t. epidemii tyfusu w latach 1846 – 1848 na Górnym Śląsku, napisał: „Robactwo wszelkiego rodzaju, zwłaszcza wszy, są prawie stałym gościem na ciele. Tak samo wielka jak niechlujstwo jest indolencja ludzi, ich niechęć umysłowego i fizycznego wysiłku, całkowicie nieodparta skłonność do próżniactwa, a raczej do próżniaczego wylegiwania się, która w połączeniu z całkowitą psią uległością robi na każdym wolnym, przyzwyczajonym do pracy człowieku tak nieprzyjemne wrażenie, że się jest skłonny czuć raczej wstręt, niż wykrzesać z siebie współczucie (...). Wyniszczająca epidemia i straszliwa klęska głodu szalały wśród tej biednej, ciemnej i tępotowej ludności jednocześnie.....”.
- 22.11.1918. Ernst Hersterberg szef Sztabu Generalnego VI Korpusu Armijnego we Wrocławiu; „(.....). Wiadomo, że na Górnym Śląsku szaleńczo agituje się za Polską i że duża część duchowieństwa katolickiego wspiera agitację (.....).
Ponieważ Górnoślązacy, zwłaszcza kobiety są w większości naiwni oraz bardzo religijni, kler odgrywa tam odpowiednio dużą rolę (.....), oznacza to niebezpieczeństwo, które należy traktować bardzo poważnie”.
- Rok 1919. Max Weber, historyk, ekonomista pionier współczesnej socjologii, profesor uniwersytetów w Monachium, Fryburgu Bryzgowijskim, Heidelbergu, napisał: „Polaków z Górnego Śląska nie cechowało....w zasadzie żadne takie świadome polskie poczucie narodowe, które sprawiałoby, że uznawaliby się oni za pozostających w opozycji do opierającego się głównie na bazie niemieckiej wspólnoty językowej pruskiego związku politycznego.
Byli lojalnymi, jeśli nawet pasywnymi Prusakami, choć nie byli Niemcami zainteresowanymi jakoś istnieniem narodowego związku politycznego Rzeszy Niemieckiej i nie odczuwali przynajmniej w masie żadnej świadomej, a przynajmniej żadnej silnej potrzeby oddzielenia się od mówiących po niemiecku współobywateli”.

- Rok 1919. Werner Sombart, profesor ekonomii społecznej Akademii Handlowej w Berlinie / nauczyciel Wojciech Korfantego / napisał: „Co za naiwność, co za niesprawiedliwość zgłaszać pretensje do dzielnic jak Górny Śląsk dla cudzego narodu, ponieważ mieszka tam ludność polska! Wszak mieszka tam i może mieszkać dlatego, że gospodarczy duch niemiecki stworzył jej warunki życia. Robotnicy na Górnym Śląsku byli zawsze tylko przedmiotem, nigdy podmiotem gospodarczym, byli materią, nigdy duchem. Ambiwalentny był też stosunek Józefa Piłsudskiego do Górnego Śląska, tej: „starej kolonii pruskiej”, jak stwierdził, odmawiając tamtejszej delegacji pomocy.
- 29.06.1919. Feldmarszałek Paul von Hindenburg dowódca Reichswehry powiedział w Opolu: „Największą klęską Niemiec w Wersalu jest odbudowa niepodległej Polski. Nigdy się z tym nie pogodzimy”.
- Rok 1919. Jan Kapitza ksiądz katolicki, polityk Niemieckiej Katolickiej Partii „Centrum”, późniejszy proboszcz w Tychach / do 1930 r. /, scharakteryzował Górnoszlązaka: „twarz: czysto słowiańska, przekonanie: przed wojną niemieckie, obecnie - niepewne, nazwisko: polskie, sposób pisania tego nazwiska: niemiecki, język: niemiecki, akcent polski, babka: ani słowa po niemiecku, syn: po niemiecku i po polsku, wnuk: ani słowa po polsku”.
- 13.05.1921. David Lloyd George premier Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii w Izbie Gmin, powiedział: „przyznać Polsce przemysł górnośląski to tyle, co małpie dać zegarek”.
- 16.04.1922. Hans von Seeckt generał, szef sztabu Reichswehry w Rappallo: *Einstenz Polen ist für uns unerträglich.....*, tj. „Istnienie Polski dla nas jest nie do zniesienia, nie do pogodzenia z sytuacją życiową Niemiec. Polska musi zniknąć i zniknie dzięki własnej słabości, i dzięki Rosji – z naszą pomocą”.
- 30.05.1922. Carl Franz Ulitzka ksiądz katolicki w Raciborzu, charyzmatyczny polityk górnośląski, członek Niemieckiej Katolickiej Partii <Centrum> w Reichstagu powiedział: „Rozstrzygnięcie w sprawie Górnego Śląska z prawnego punktu widzenia jest pogwałceniem norm prawnych, z politycznego punktu widzenia głupstwem, a z gospodarczego widzenia przestępstwem”.
- 24.09.1922. Josef Wirth kanclerz Republiki Weimarskiej Niemiec, działacz Niemieckiej Katolickiej Partii „Centrum” w Moskwie: „*Polen muss Erledigt werden*” - Polskę trzeba wykończyć.
- Rok 1923. Jan Kapica kapłan katolicki, od 24.10.1921 r. wikariusz księcia biskupa wrocławskiego Adolfa Bertrama Górnym Śląsku z siedzibą w Tychach, polityk i działacz społeczny na Górnym Śląsku, w rocznicę przyłączenia wschodniej części Górnego Śląska do Polski, na dziedzińcu wawelskim w Krakowie: „Głową Polski – Warszawa, sercem Polski – Kraków, ręką Polski Śląsk. Ręka modli się i pracuje, ale może też ścisnąć się pięść i – grozić”. Dodał jeszcze, wskazując na obecnego: „Pięścią Śląska – Korfanty”.

- 15.08.1925. Ks. dr August Hlond biskup katowicki w Piekarach Śląskich:
„Ludu Śląski ! Ktokolwiek dochodzi przyczyn twej głębokiej wiary, musi pójść do Piekar. Bez nich nie można ani twej duszy zrozumieć, ani twego życia religijnego ogarnąć. Ten tylko je pojmie, kto cię widział przed cudownym obrazem i przejrzał związki między nim a Tobą”.
- Rok 1925. Jan Melz ksiądz katolicki, proboszcz w Starym Koźlu do biskupa wrocławskiego ks. dra Adolfa Bertrama:
„Należy stwierdzić jedno, lud górnośląski jest polski. Dowodzi tego jego język jego odrębność, jego zwyczaje, jego pieśni, jego swoista religijność, dotychczasowe porządki jego nabożeństw oraz stare schematy diecezji. Jego język jest rzeczywiście polski”.
- 05.07.1927. Prasa sanacyjna w Polsce / Polska Zachodnia / atakuje Wojciecha Korfantego.
„**Korfanty jurgieltnikiem niemieckim**”, i
„**Moralnym opryszkciem i szantażystą**”
- 26.09.1930. Dyktator III Powstania na Górnym Śląsku, wcześniej poseł do pruskiego Landtagu, Reichstagu, Sejmu polskiego Wojciech Korfanty bezprawnie aresztowany, bity w nieludzki sposób w twierdzy brzeskiej / do 20.12.1930 r./
- Rok 1930. Ksiądz Jan Kapica, proboszcz w Tychach, społecznik, polityk.
„Lud górnośląski był zawsze sługą, nigdy panem. Zawsze posłuchał, zawsze milczał, nigdy nie był panem swego losu, zawsze przedmiotem targu politycznego. Nie miał nic własnego (.....). Nie miał własnego prawa. Odmawiano mu nawet prawa do własnego języka.
Lud górnośląski to biedna sierota między narodami”.
„**Żal mi tego ludu**” - napisano na jego nagrobku na cmentarzu w Tychach.
- Rok 1930. Helmut Nicolai, w swojej książce p t. „*Oberschlesien im Ringen der Völker*”, napisał: „polityka germanizacyjna na Górnym Śląsku dała w wyniku swoim wprawdzie pewność polityczną, wyrządziła jednak pomieszaniem krwi i rasy z podległym narodem polskim, narodowi niemieckiemu niepowetowaną szkodę przez deprawację rasy, która może da się wyrównać dopiero po stuleciach”.
- Rok 1931. Eugeniusz Kwiatkowski b. minister gospodarki II RP, zalecał rządzącym:
„**Uczmy się Śląska**”.
- Rok 1932. Zofia Kossak – Szczucka w swoim wystąpieniu pt. „Śląsk a Polska” w Poznaniu.
„Przede wszystkim rzeczowość istotna, nie dająca się ponieść nierealnym marzeniom. Idealizm w czynach, nigdy w słowach. Słowa są twarde, szorstkie i treściwe. Oszczędność i pracowitość, o jakiej w innych dzielnicach Polski nie ma się pojęcia. Wytrwałość.....jest może cechą najbardziej charakterystyczną w psychice śląskiej. Głęboka religijność. Jako zaś proste uzasadnienie tych zalet, silne życie rodzinne, przywiązanie do starego obyczaju.
Brak Ślązakom gładkości, wdzięku, umiejętnego prześlizgiwania się po powierzchni życia, ale nie tymi zaletami buduje się państwa, jeno tamtą twardziną, w której czyny lepiej świecą od słów”.

04.1935. Josef Wagner gauleiter Śląska / pruskiego /
„Wszystko co mogłoby wskazywać na cokolwiek polskiego musi zniknąć.
W ciągu 10. lat stanie nasz Śląsk rdzennie niemiecki.
W ciągu 30. lat cały Górny Śląsk nie będzie nic wiedział o Polakach”.

Rok 1936. Ksawery Pruszyński, pisarz, publicysta:
„Robotników na Śląsku nie trzeba uczyć. Ci ludzie czytali gazety, kończyli
gimnazja.....Chłopów na kresach trzeba uczyć, w Kongresówce prowadzić,
w Małopolsce wspierać radą. Robotników na Śląsku nie trzeba uczyć. Ci ludzie
znają wielki europejski język, ci ludzie są nowoczesni jak górnicy z Ardenów.
Jak robotnicy z Liverpoolu. Tych ludzi i synów trzeba po prostu dopuścić”.

29.09.1936. August kardynał Hlond prymas Polski, wcześniej jako biskup katowicki
piętnuje jako ułudę, męty i błoto wnoszone na Śląsk przez takich, co chcą
nazywać się katolikami:
„.....katolicyzm mglisty i ciemny, który sobie z żadnej prawd wiary i żadnego
obowiązku religijnego jasno sprawy nie zdaje. Jakiś katolicyzm płytki
i powierzchowny.....Jakiś katolicyzm zwyczajowy, **niby produkt tradycji
narodowych** i rodzinnych.....**katolicyzm okolicznościowy**, z którym niby
tradycyjnym uzupełnieniem pojęcia Polaka wystąpić wypada w święto narodowe
.....który dla polityków jest drogą do pewnych faktów i celów, a którym
partie posługiwać się mogą jako środkiem propagandowym, zwłaszcza
w okresie wyborów”.

05.1939. Wojciech Korfanty aresztowany w Katowicach i przewieziony do więzienia
mokotowskiego w Warszawie. Zwolniony z oznakami zatrucia, zmarł dnia
17.08.1939 r. w Katowicach.
W manifestacyjnym pogrzebie nie uczestniczyli przedstawiciele sanacji.
W czasie pogrzebu, „nieznani sprawcy” dokonali przeszukania mieszkania.

28.08.1939. Adolf Hitler: „Celem naszym jest całkowite zniszczenie Polski.
Należy Polskę całkowicie wymazać z mapy Europy.
Zniszczenie Polski jest pierwszym naszym zadaniem”.

10.1942. Podział ludności w prowincji górnośląskiej wg Deutsche Volkslisty / DVL /.
Liczba ludności w prowincji.....4.174.500 osób.
W tym w rejencji opolskiej.....1.350.000 osób
katowickiej.....2.824.500 osób.
Reichsdeutsche ,1.635.000 osób.
w tym w rejencji opolskiej.....1.096.000 osób.
katowickiej..... 439.100 osób.
Wpisani na DVL 1 i 2 360.000 osób.
Wpisani na DVL 3 900.000 osób.
Wpisani na DVL 4 150.000 osób.

Całkowita liczba osób traktowanych jako Niemców....2.918.500

Całkowita liczba osób traktowanych jako obcych narodowo / *Fremdvölkische* /..1.256.000

Rok 1942. Fritz Bracht gauleiter Górnego Śląska o osobach wpisanych na DVL 3.
„Cały ten polski motłoch zostanie wytrzebiony i nie trzeba będzie długo czekać na to, aby gdy tylko zostanie wywalczony zwycięstwo – ostatnie resztki tej hołoty zniknęły z Górnego Śląska”.

31.12.1942. Liczba osób wpisanych na DVL w rejencji katowickiej – 1.450.000 – 100 %
w tym: na DVL 1.....120.000 – 8,3 %, Niemcy aktywni,
na DVL 2.....250.000 – 17,2 %, Niemcy pasywni,
na DVL 3.....1.020.000 – 70,3 %, grupa zakwalifikowana
do zniemczenia, zgermanizowania.
na DVL 4.....60.000 – 4,2 %. spolonizowani Volksdeutsche,
renegaci.

Procentowy udział całej populacji osób wpisanych na DVL:
w rejencji opolskiej.....ok. 90 %
na Śląsku Cieszyńskim....ok. 69 %
w rejencji katowickiej.....ok. 60 %.

13.11.1944. Dekret Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego //PKWN /.
Każdy obywatel polski, który w czasie okupacji niemieckiej,
„zadeklarował przynależność do narodowości niemieckiej, / bez względu na okoliczności,
zgoda władz II RP na uchodźstwie i ludzi Kościoła, szantaż i różne formy przymusu /,
podlega niezależnie od odpowiedzialności karnej, przetrzymaniu, umieszczeniu na czas
nieoznaczony w miejscu odosobnienia i poddany przymusowej pracy”.

06.05.1945. Dekretem Krajowej Rady Narodowej / KRN / zniesiony został ustawowy,
konstytucyjny „Statut Organiczny Województwa Śląskiego”.
Zniknęła osłona prawna dla dorobku cywilizacyjnego, statusu mieszkańców,
bezpieczeństwa publicznego i socjalnego, zasobów naturalnych i ekologii
Górnego Śląska. Otwarta została droga do rabunku i upokarzania mieszkańców.

30.06.1945. W skład Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie wchodzi 89.631 ochotników,
Polaków jako wziętych do niewoli żołnierzy lub dezertersów z *Wehrmachtu*.
Stanowili oni 36 % składu osobowego tych oddziałów wojskowych.

07.07.1945. Dekret Krajowej Rady Narodowej / KRN /.
Wg ustaleń władz: „Ślązacy są kolaborantami, nacjonalistami i separatystami
i do rządu dopuścić ich nie wolno”. A więc:
W ramach „przyjścia Śląskowi z pomocą”, dokonania jego obróbki narodowej
i ideologicznej / komunistycznej /, „Zagłębie daje kadry, Śląsk siłę roboczą”.
**„Włącza się do województwa śląskiego z województwa kieleckiego powiaty
będziński i zawierciański”.**
Wojewoda śląski Aleksander Zawadzki głosił:
„Chcemy budować państwo narodowe a nie narodowościowe”.
Powołane zostały komisje weryfikacyjne ludności.
Mieszkaniec Śląska stał się narodowo i ideowo podejrzanym.
Ustalano kryteria jego polskości.
„Kretynizm fachowości” zastąpiono kretynizmem ideologicznym.

- 29.10.1946. Dotychczas, w ramach dokonanych ustaleń Wielkiej Trójki w Poczdamie / 02.08.1945 r. /, ze Śląska wysiedlono 2.698.903 Niemców i Ślązaków uznanych za Niemców, w tym z województwa śląskiego ok. 600.000.
- 25.02.1947. Na mocy ustawy nr 46 Alianckiej Rady Kontrolnej, Prusy / łac. Borussia / jako podmiot prawa międzynarodowego przestały istnieć.
Zapis artykułu nr 116 Konstytucji RFN oraz ustawy o przesiedleńcach / 1953 r. / daje obywatelstwo każdemu urodzonemu przed 31.12.1937 r. na terenie Niemiec. Ustawa obejmuje także te osoby, które urodziły się na terenach włączonych w latach wojny do III Rzeszy, oraz ich potomkom – do 31.12.1992 r.
- Rok 1985. Po wojnie, od 1945 r. z Górnego Śląska do Niemiec wyjechało 1.280.000 osób.
Za polskość płacą w Polsce Ślązacy, za niemieckość w Niemczech płacą Ślązakom.
- Rok 2002. Polska ludność przemieszczona od 1945 r. na Śląsk w liczbie ok. 7.0 mln. osób w ok. 70,0 % pochodzi z ziem Polski Centralnej i Wschodniej, a ok. 30 % z Kresów Wschodnich II RP, zaanektowanych po wojnie przez ZSRR.

Stosunek ludności przemieszczonej po 1945 r. z innych regionów Polski na Śląsk a ludności autochtonicznej wynosi, jak **85 : 15**.

Stosunek ludności przybyłych po 1945 r. do województwa katowickiego a ludności autochtonicznej wynosi, jak **70 : 30**.

- Rok 2011. Wg spisu powszechnego GUS, 36,085 mln. obywateli zadeklarowało narodowość polską, **809 tys. zadeklarowało narodowość śląską**, 228 tys. kaszubską, 109 tys. niemiecką, 48 tys. ukraińską, 47 tys. białoruską, a po kilkanaście tysięcy romską, rosyjską, amerykańską i łemkowską.

B. Alternatywne narracje i opinie na temat Ślązaków i Śląska.

- Prawdopodobna data chrztu Śląska / etnicznych książąt śląskich /, to 845 rok.
Historyczna data chrztu Polski Mieszka I Piasta, to 14. 04. 966 rok.

- Rok 1146. Młodszy synowie – juniorzy księcia Bolesława III Krzywoustego Piasta, łamiąc zapisy testamentu ojca z dnia : 08.10.1138 roku, zaprzysiężonego przez biskupów i urzędników dworu książęcego, potwierdzonego przez króla niemieckiego Konrada III i papieża, pozbawili swego brata – seniora Władysława II władzy w kraju oraz dziedzicznej dzielnicy tj. Śląska. Tym samym złamali obowiązujące w Polsce prawo senioratu. Na synodzie w 1148 r. w Reims, w obecności papieża Eugeniusza III potępiono czyn juniorów / Bolesława IV Kędzierzawego, Mieszka Starego i Henryka Sandomierskiego /.
- Legat papieski Gwidon obłożył juniorów klątwą kościelną, i domaga się od króla Niemiec Konrada III przywrócenia księciu Władysławowi II dziedzictwa na Śląsku i władzy w Polsce / w Krakowie /.

Książę Władysław II Wygnaniec, dochodząc swoich praw, skorzystał z pomocy swego szwagra króla Niemiec Konrada III, a później następcy, jego bratanka; Fryderyka I Barbarossy / od 18.06.1155 r. cesarza rzymskiego / i stał się ich lennikiem.

Rok 1163. W Norymberdze, Cesarz Świętego Cesarstwa Rzymskiego Fryderyk I Barbarossa nadał synowi Władysława II Wygnańca Bolesławowi I Wysokiemu Śląsk w lenno. W przeciwieństwie do pozostałych ziem polskich, na Śląsk wprowadzone zostały stosunki feudalne / prawo rycerskie - *Ritterrecht*, prawo lenne - *Lehnrecht*, prawo ziemskie - *Landrecht* /, samorząd korporacyjny i terytorialny: wiejski i miejski oparty na prawie magdeburskim lub średzkim / Środa Śląska /.

- Lokacja miast na Śląsku, wyprzedza średnio o ok. 30 lat inne dzielnice Polski.
np. w XIII wieku ilość lokacji miast: na Śląsku – 128,
w Małopolsce – 29,
na Mazowszu – 4.
- W XIII w. w Polsce funkcjonuje pojęcie: „*Lux ex Silesia*”, czyli światło ze Śląska, uzupełnione przez biskupa krakowskiego błogosławionego Wincentego Kadłubka /1208 – 1218 / o słowa „*Ex sacra Silenci provincia*”, czyli ze świętej prowincji śląskiej.
- Wincenty z Kielczy / 1200 – 1261 /, Ślązak, dominikanin, związany z śląskim rodem Odrowążów / bp krakowski Iwo / 1218 – 1229 / - fundator i budowniczy kościoła mariackiego w Krakowie, św. Jacek / 1183 – 1257 / - jedyny Polak na kolumnadzie Berniniego na placu św. Piotra w Rzymie, patron metropolii górnośląskiej i Związku Górnośląskiego w Katowicach, błogosławiony Czesław / 1175 – 1242 /, - patron Wrocławia i diecezji opolskiej, błogosławiona Bronisława / 1200 – 1259 /, - patronka Królestwa Polskiego i diecezji opolskiej, sekretarz księcia raciborsko – opolskiego Władysława I / 1241 – 1281 /, przeor zakonu dominikanów w Raciborzu w swoich „Rocznikach”, które posłużył Janowi Długoszowi do poznania historii Śląska, zapisał wypowiedziane przez Henryka II Pobożnego na polu bitwy z Mongołami na Legnickim Polu w 1241 r. polskie słowa:
„**biegajcie, biegajcie, gorze są nam stało**”, czyli uciekajcie, uciekajcie, spotkało nas wielkie nieszczęście.

Wincenty z Kielczy / a nie z Kielc, jak mylnie głosi narodowa narracja polska /, jest autorem hymnu „*Gaude Mater Poloniae.....*czyli ciesz się Matko Polsko, płodna szlachetnym potomstwem / 1253 r. /.

Wcześniej, bo ok. 1250 r. napisał „Żywot Świętego Stanisława”, będący manifestem politycznym na rzecz zjednoczenia Królestwa Polskiego.

Muzykę do słów hymnu „*Gaude Mater Poloniae....*” napisał później ksiądz, dr filozofii z Bytomia – Rozbarku, kapelmistrz chóru katedralnego w Krakowie Grzegorz Gerwazy Gorczycki / 1666 – 1734 /.

- W XVII wieku, wybitny znawca dziejów Śląska Heinrich Mühlfort, ze względu bogactwo wielu świętych śląskiego i wybitnych ludzi Kościoła, nazywał Śląsk: „*szmaragdem Europy*”.
- „*Prawdziwi bohaterowie to nie zdobywcy a święci*”, napisał filozof francuski Henri Bergson / 1859 – 1941 /.
Kultura bez religii jest absurdem, a religia jest zawsze ogniskową kultury.

Śląsk, do 2012 r. dał Kościołowi powszechnemu i polskiemu 8. świętych, 16. błogosławionych, 41. kandydatów na ołtarze / w tym Norbert Kompalla z Orzegowa / i Franciszek Kałuża / 1877 – 1940 / proboszcz i superior w Rudzie Śląskiej – u M. B. Różańcowej / i 5. mistyków.

Górny Śląsk dał Kościołowi powszechnemu ponad 70. biskupów i kardynałów, przeorów i opatów zgromadzeń zakonnych.

- „Polska weszła do kultury europejskiej przez chrześcijański Śląsk”

/ poprzez prawo feudalne, prawo lokacyjne, prawo kościelne, prawa: rycerskie, lenne i inne / - napisał prof. dr Franciszek Marek pierwszy rektor uniwersytetu opolskiego.

05.06.1257. Na prośbę księcia krakowskiego Bolesława V Wstydliwego, Ślązacy: Gedko Stilwójt – ławnik z Wrocławia i właściciel młyna w Oławie, Dytmar Volk i Jakub – sołtys z Nysy dokonali lokacji Krakowa na prawie magdeburskim. Po za nową lokacją miasta był; Wawel, Okół i Stradom. Historyczny układ urbanistyczny miasta dotrwał do dnia dzisiejszego.

Rok 1270. W „Księdze Henrykowskiej” pisanej w języku niemieckim, opat klasztoru cystersów w Henrykowie Piotr, napisał zdanie, uznane jako pierwsze w Polsce napisane w języku polskim: „**dai ut ja pobrusa, a ty poziwai**”.

09.08.1382. Książę śląski Władysław Opolczyk ufundował na Jasnej Górze w Częstochowie ojcom paulinom z Maria Nosztra na Węgrzech klasztor, i ofiarował cudowny obraz Madonny, będący przedmiotem kultu do dnia dzisiejszego. Częstochowa stała się duchową stolicą Polski.

Rok 1402. Ogólnośląski Związek Książąt, Rycerstwa i Miast jest początkiem Sejmu na ziemiach polskich.

Rok 1620 – 1621. Stany Śląska powołały własny rząd, na czele którego staną Ślązak Jan Krystian – książę brzeski.
Na czele armii śląskiej stanął Jan Jerzy Hohenzollern z Bytomia.

Rok 1655. Hrabia Melchior Gaszyna sprowadził na Górę Chełmską / Św. Anny / Braci Mniejszych Prowincji Małopolskiej / o o franciszkanów - reformatów z Krakowa /.

--- W dniach 13.10. - 18.12.1655. w Głogówku na Górnym Śląsku znalazł schronienie król Polski wraz z swoim dworem Jan II Kazimierz Waza. W Opolu rezydował senat I RP, w Strzelcach Wielkich prymas Polski. Cudowny obraz M. B. z Jasnej Góry, przechowywany był w Mochowie k. Łąki i Głogówka. Na Jasnej Górze, podczas oblężenia klasztoru przez Szwedów i Polaków / 18.11. - 27.12.1655 r./ pozostała kopia obrazu.

01.04.1656. W Lwowie, w katedrze rzymsko – katolickiej, król Polski Jan II Kazimierz Waza złożył śluby, w których uznał N. M. Pannę królową Polski. Fragment treści ślubowania króla po wyjeździe z Górnego Śląska z Głogówka i ze Spisza, z Lubowli, brzmi:

„Wielka Boga Człowieka Matko Najświętsza Dziewico.....Ja Jan Kazimierz, za umiłowaniem syna Twego a pana mojego, królestwo polskie, księstwo litewskie, ruskie, pruskie, mazowieckie, inflanckie, smoleńskie, czernichowskie oraz wojska obu narodów.....".

W ślubach króla Polski Jana II Kazimierza nie ma wzmianki o Śląsku.

- Rok 1701. Utworzenie państwa pruskiego Hohenzollernów / w Prusiech / **Borussia**.
Państwo to wyrosło na reformacji i armii a odtworzone po wojnach napoleońskich na sekularyzacji.
- 14.09.1763. Ustawowy przymus szkolny i nauka niemieckiego na Śląsku.
Nieobecność dziecka w szkole karana jest grzywną w wysokości 4 fenigi.
- 30.09.1773. Sejm Polski ratyfikował Pierwszy Rozbiór Polski, dokonany przez katolicką Austrię, protestanckie Prusy i prawosławną Rosję.
- 17.08.1793. Sejm Polski ratyfikował Drugi Rozbiór Polski dokonany przez Rosję.
- 23.09.1793. Sejm Polski ratyfikował Drugi Rozbiór Polski dokonany przez Prusy.
- 24.10.1795. Trzeci Rozbiór Polski, dokonany przez Austrię, Prusy i Rosję.
Śląsk nie był przedmiotem rozbiorów.
Ślązacy nie brali udziału w upadku państwa polskiego w XVIII wieku.
Ślązacy państwo polskie odbudowali. / po wojnach światowych /
Pojęcie śląkości w znacznej mierze przerasta wyobraźnię wielu polityków polskich i Polaków.
- 02..1794. W Prusach / i na Śląsku / wprowadzono w życie Powszechne Pruskie Prawo Krajowe - *Allgemeines Preussisches Landrecht*.
- Rok 1796. **Na Śląsku koniec okresu rozwoju manufaktury.**
Początek industrializacji i żywiłowego rozwoju kapitalizmu.
Przebudowa feudalnej struktury społecznej w liberalną.
Arystokrata ziemski / herbowy i nie tylko / stał się kapitalistą przemysłowym.
Na Śląsku rodzi się elitarny fenomen społeczny w skali Europy i świata.
W grupie 90 % przemysłowców, władającymi 55 % zasobami ziemi,
wszyscy posiadają wyższe wykształcenie prawnicze, ekonomiczne lub techniczne.
- Rok 1808. Reformy Steina i Herdenberga w Prusach wg *Städteordnung* wprowadziły na Śląsku przedstawicielskie samorzady miejskie.
Od 1815 r, prowincja Śląsk dzieli się na 4 rejencje, a od 1816 r. rejencje dzielą się na powiaty / *Kreis* /. Od 1825 r. Śląsk posiada sejm prowincjonalny.
Każda rejencja i powiat / od 1827 r. / posiada swój sejmik.
- 06.02.1850. Król Prus Fryderyk Wilhelm IV zaprzysiął konstytucję.
Prusy / i Śląsk / stały się państwem prawa.
- 18.01.1871. Utworzenie cesarstwa niemieckiego / II Rzesza Niemiecka /. Królestwo Prus / i Śląsk / jest integralną częścią cesarstwa.

16.04.1871. Konstytucja Cesarstwa Niemiec / II Rzeszy / weszła w życie.
Cesarstwo, Prusy i Śląsk są praworzędne.

- „*Jestem dumny, że jestem Górnoszlązakiem i nie chcę być nikim innym*”, napisał urodzony w 1874 r. w Bytomiu filozof, poeta i pisarz, autor: „Zagubionego ptaka” / *Der Verirrte Vogel* / „Zewu górnoszląskich pól” / *Der Ruf der Felder* / Bruno Arndt.

Rok 1880. **Na Śląsku umowny okres żywiłowej industrializacji i kapitalizmu. Początek zorganizowanej pod względem technicznym i ekonomicznym i rozbudowanej pod względem świadczeń socjalnych industrializacji.**

- „*Historia Śląska jest w rzeczywistości historią germanizacji*”, napisał profesor Uniwersytetu Wrocławskiego, urodzony w 1828 r. w Trzebnicy Colmar Grünhagen.
- „Śląsk, pod względem geograficznym stanowi rodzaj narożnika i od wieków dzieli los wszystkich narożników, że się mianowicie o nie zawadza, i o nie uderza”. Oraz „**Górnoszlazak niezsputy, jest typowym homo religiosus**”, tzn. człowiekiem rdzennie religijnym napisał błogosławiony ks. dr Emil Szramek / 1891 – 1942 / – animator kultury chrześcijańskiej na Śląsku.

Rok 1908. Wśród 10. najbogatszych rodów II Rzeszy Niemieckiej, 7. to Górnoszlazacy: książęce rody von Donnersmarck, Hohenlohe, Pless, Lichnowski i hrabiowskie von Ballestrem, Donnersmarck, Schaffgotsch.

Rok 1900. W Prusach i na Śląsku odsetek analfabetów wynosi 0,02 %, w Rosji – 40 %. Do roku 2012, ze Śląska wyszło 12. laureatów nagrody Nobla, w tym 7. z Górnego Śląska.

Rok 1913. **Górny Śląsk beneficjentem dobrze zagospodarowanej przez państwo pruskie francuskiej kontrybucji z 1871 r, zbudowano zręby państwa opiekuńczego, zlikwidowano analfabetyzm, wprowadzono wzorce protestanckiego etosu doczesnej drogi życiowej człowieka.**

Rok 1918. Koniec Wielkiej Wojny. Upadek II Rzeszy Hohenzollernów. Na Górnym Śląsku rodzi się mit rewolucyjny, mit narodowy polski i pruski lub separatyzm. W wojnie zginęło ok. 60 tys. Górnoszlazaków.

Rok 1919 – 1921. Gra o Górny Śląsk i Górnym Śląskiem. Powstania w prowincji G. ŚL. Zakładane są liczne organizacje separatystów, autonomistów i narodowców gotowe nawet zbrojnie bronić statusu „swojego” Górnego Śląska. Na terenie Niemiec i Śląska powołuje się formacje paramilitarne obrońców granic i całości Republiki Niemiec.
„Górny Śląsk potem i krwią swoich przodków potwierdził iż jest niemiecki i niemiecki pozostać musi” - dr Joseph Leo Bitta prezydent rejencji opolskiej.

Rok 1920. **Górnoszlazacy stawiali państwu polskiemu warunki i dokonali wyboru.** Górnoszlazacy jako jedyna grupa regionalna narodu polskiego, łączyła się z państwem po 1922 roku, / po nieszczęsnych decyzjach króla Polski Kazimierza zwanego Wielkim w dniach: 22.11.1648 r. / Namysłów / i 09.10.1355 r. / Praga / pod pewnymi warunkami przedstawionymi jego władzom.

Warunki te zapisano w ustawie konstytucyjnej z dnia 20.07.1920 r.

- o Statucie Organicznym Województwa Śląskiego, a mianowicie:
- zabezpieczenie swojej egzystencji na dotychczasowym poziomie,
- usunięcie niekorzystnego rozwarstwienia społecznego,
- udział w gospodarowaniu zasobami i infrastrukturą na prawach współgospodarza,
- otwarcie możliwości awansu społecznego Górnoślązaków.

Autonomia województwa śląskiego w latach 1922 – 1939 była wolą jego mieszkańców. Doktryna polityczna Polski, nie zna pojęcia autonomii.

24.05.1935. W Polsce, bezprawnie złamana została autonomia województwa śląskiego. Władze II RP oszukały Górnoślązaków / Konstytucja Majowa /.
„Nigdy nie wolno zapominać, że duszą Śląska jest Ślązak”, głosił prof. dr UJ Wiktor Ormicki.

01.09.1939. Wojska niemieckie, słowackie / 02.09. / i ZSRR / 17.09. / najechały Polskę.

09.05.1945. Koniec wojny. **Wojsko Polskie nie wyzwalało Śląska.**

Śląsk stał się źródłem sowieckich reparacji wojennych oraz przedmiotem polskiego, państwowego i indywidualnego szabru, a jego mieszkańcy, w szczególności na Górnym Śląsku, poddani zostali różnym formom represji o charakterze narodowym i ideologicznym / narodowa i ideologiczna obróbka Górnoślązaków /. Gospodarka nabrała charakteru rabunkowego.

Rok 1947. August kardynał Hlond – Prymas Polski, Ślązak, przywrócił Śląsk Kościołowi Powszechnemu i Kościołowi w Polsce.

1.6. Zmiany ilościowe i etniczne mieszkańców w historii Śląska.

Rok 990. Śląsk liczy ok. 300.000 mieszkańców.

Rok 1193. Powrót synów księcia Władysława I Wygnańca na Śląsk.

Wzmoczona kolonizacja Śląska dokonywana przez dwory książęce i klasztory.

Na Dolnym Śląsku, na 947 rycerzy, 11 % to rycerze zewnątrz, z poza Śląska.

Na Górnym Śląsku, na 245 rycerzy, 6. to przybysze, w tym 5. z Czech.

Rodzi się nowa, śląska elita społeczna, nowe obyczaje i prawo.

Zanika prawo zwyczajowe, polskie. Rodzi się nowy ustrój społeczny – feudalizm.

09.04.1241. Klęska rycerstwa śląskiego i sprzymierzeńców w bitwie na Legnickim Polu.

Następuje kolejna wzmoczona kolonizacja Śląska, odbudowa i nowa lokacja miast i wsi. Na Śląsk przybywają rzemieślnicy i kupcy, sołtysi i chłopcy oraz rycerze i ministeriałowie z krajów ościennych, i tak:

25 % z Górnych Łużyc, 10 % z Dolnych Łużyc, 25 % z Miśni,

20 % z Magdeburga, Anhaltu i Starej Marchii, 10 % z Turynгии,

5 % z Bawarii, Szwabii, Czech i Moraw.

W dłuższym procesie asymilacji, rycerze staną się śląską szlachtą herbową, z dziedzicznym herbem / *Briefadel* /.

Ze względu na prawo lokacyjne, prawo rycerskie i feudalne, zmieniać się będzie także i język urzędowy mieszkańców Śląska.

- Lata 1263 – 1270. W wyniku głodu na ziemiach niemieckich, na Śląsk liczący około 350 – 400 tys. mieszkańców, przybyło ponad 100 tys. osadników. Utworzonych zostało 100 nowych parafii w miastach ponad 1.000 na wsiach. Na 700 nowo wybudowanych kościołów, 500 wybudowali koloniści.
- Rok 1300. Król Czech Waclaw II Przemyślida został królem Polski / do 1305 r. /.
W życie wchodzi prawo czeskie, a także język czeski.
Na Śląsku ok. 67 % stanu rycerskiego to rycerze polscy – Ślązacy.
Ok. 33 %, to rycerze obcy asymilowani rycerze z Zachodu i Południa.
Zmienia się warstwa dworska i urzędnicza na Śląsku i w Polsce.
- Rok 1305. Król Czech Waclaw III Przemyślida został królem Polski / do 1306 r. /.
- Rok 1311. Król Czech Jan Luksemburczyk przyjął tytuł króla Polski / do 23.11.1335 r. /.
- Rok 1348. Król Czech Karol IV Luksemburczyk wcielił księstwa śląskie do Korony Świętego Waclawa / czeskiej /.
Na Śląsku wprowadzono czeski porządek prawny i śląskie prawo ziemskie / *Schlesischer Landfrieden* /.
- Rok 1369. Na Śląsku 33 % stanu rycerskiego, to rycerze polscy – Ślązacy.
67 % to rycerze obcy, języka niemieckiego, czeskiego i morawskiego.
- Rok 1417. Na Śląsku 16 % stanu rycerskiego to rycerze polscy – Ślązacy.
Stan rycerski przekształca się w szlachecki. Wzrasta rola wojsk zaciężnych.
- Rok 1526. Śląsk pod władzę austriackich Habsburgów.
- Rok 1533. Na Śląsku ustanowiony został: *Ordnung der Ritter Rechte in Schlesien*.
Kształtuje się wyższy stan szlachecki / *Herrenstand* /.
Pojawia się szlachta urzędnicza / *Amstadel* /.
- Rok 1568. Na Śląsku wszyscy świeccy książęta są protestantami.
Nastąpił podział religijny jedności Śląska.
Obowiązuje zasada: *Cuius regio eius religio* - czyje panowanie tego religia.
- Lata 1618 – 1648. Wojny religijne w Czechach, Rzeszy i na Śląsku.
W wyniku wojen, epidemii, głodu, represji liczba mieszkańców Śląska zmniejszyła się o ponad 30 % i wynosi: ok. 1.040.000.
- Rok 1629. Koniec partykularnego książęcego prawa na Śląsku.
Rosną kompetencje urzędów / kancelarii / i urzędników cesarskich.
- Rok 1740. Liczba mieszkańców Śląska wynosi 1.160.000
Wojska pruskie króla Fryderyka II Hohenzollerna von Brandenburg wkroczyły na cesarski, austriacki Śląsk. Zetknięcie się dwóch cywilizacji bizantyjskiego protestantyzmu / Hohenzollernów / i łacińskiego katolicyzmu / Habsburgów /.

- Rok 1763. Rozbiór Śląska. Rozbicie jedności terytorialnej i państwowej i religijnej Śląska.
Obszar Śląska pruskiego wynosi ok. 36,0 tys. km. kw.
Obszar Śląska austriackiego wynosi ok. 5,15 tys. km. kw.
- Rok 1816. Utworzenie w ramach pruskiego związku politycznego prowincji Śląsk
/ *Provinz Schlesien* /, zamieszkałej przez 1.992.598 mieszkańców.
Na historycznym Górnym Śląsku, pomniejszonym o dawne księstwo cieszyńskie
/ 2.280,0 km. kw / oraz dawne księstwo opawskie / 2.868 km. kw. /, utworzono
Rejencję Opolską / *Regierungsbezirk Oppeln* /, o powierzchni 13.320,36 km. kw.
i zamieszkałej przez 516.618 mieszkańców.
- Rok 1910. W rejencji opolskiej żyło 2.207.282 mieszkańców, w tym:
1.169.340 / 52,99 % / Ślązaków języka polskiego,
884.045 / 40,05 % / Ślązaków jęz. niemieckiego
88.798 / 4,02 % / Ślązaków obu języków,
57.347 / 2,59 % / Ślązaków jęz. czeskiego,
7.752 / 0,33 % / Ślązaków innego języka.
- 20.03.1921. Plebiscyt w pruskiej prowincji Górnego Śląska.
Obszar plebiscytu – 11.008 km. kw. / 83 % obszaru prowincji /.
Wynik plebiscytu: za pozostaniem w Prusach – 707.365 głosujących / 60 % /,
za przynależnością do Polski – 497.365 głosujących / 40 % /.
- 20.10.1921. Rada Ambasadorów zaakceptowała decyzję Ligi Narodów w sprawie podziału
Górnego Śląska. Drugi rozbiór Śląska.
Obszar b. rejencji opolskiej przyznany Polsce, to 3.214,0 km. kw. i 996.500
mieszkańców, w tym ok. 250.000 niemieckojęzycznych Ślązaków.
Pozostawiony w Prusach obszar b. rejencji opolskiej wynosi 7.794 km. kw.
i 1.116,5 tys. mieszkańców, w tym ok. 550 tys. polskojęzycznych Ślązaków.
Obszar Śląska Cieszyńskiego / czeskiego /, to ok 5.150 km. kw.
- 15.06.1922. Polska przejęła suwerenność nad wschodnią częścią b. rejencji opolskiej.
Utworzone na tej bazie województwo śląskie liczy 4.216 km. kw., co stanowi
1,1 % powierzchni kraju, w którym mieszka 1.125.528 mieszkańców, w tym
70,1 % Ślązaków opcji polskiej i 29,9 % opcji niemieckiej.
- Przemysł województwa śląskiego** dawał będzie: 73 % krajowej produkcji węgla,
78 % surówki, 78 % cynku, 71 % stali i 99 % ołowiu i **stał się racją istnienia
gospodarki II Rzeczypospolitej, pieniądza i jej państwowości.**
- 03.09.1922. W referendum nad przynależnością prowincji górnośląskiej / d. rejencji opolskiej /,
91,22 % głosujących / 513.126 osób /, opowiedziało się za pozostawieniem
prowincji w Wolnym Państwie Pruskim, a 8,7 % za samodzielnym krajem
związkowym / *Land Oberschlesien* / w Republice Weimarskiej Niemiec.
- Rok 1938. W województwie śląskim żyje ok. 1,4 mln. mieszkańców, w tym 160 tys.
Niemców.
- 01.09.1939. Wojska niemieckie, słowackie / 02.09. / i ZSRR / 17.09. / najechały Polskę.

- 08.10.1939. Dawne województwo śląskie wraz z Zagłębiem Dąbrowskim i zachodnimi powiatami Małopolski, wcielono do prowincji Śląsk.
Powierzchnia prowincji Śląsk liczy teraz: 47.597 km. kw.
Ludność prowincji liczy: ok. 7,7 mln. mieszkańców.
- 26.10.1939. Wg pierwszego przeprowadzonego policyjnego spisu powszechnego w byłym województwie śląskim, tzw. „palcówki”, język polski jako swój podało 1.007.014 / 43,45 % / spisanych mieszkańców, język niemiecki 897.812 / 38,47 % /. Narodowość śląską / *Schlonsaken* / zadeklarowało 157.057 osób /6,78%/
- 01.11.1939. Utworzona została rejencja katowicka.
Na obszarze rejencji: 8.926 km. kw., żyje ok. 2,9 mln. mieszkańców.
- 01.01.1941. Prowincja Śląsk / 47.597 km. kw. i 7.462.061 mieszkańców / podzielona została na Prowincję Dolnośląską i Górnośląską, a nowe prowincje na dwie rejencje każda. *Provinz Niederschlesien* / Rejencja Wrocławska i Głogowska / liczy teraz 3.287.444 mieszkańców i 26.980 km. kw.
Provinz Oberschlesien liczy teraz 4.174.617 mieszkańców i 20.617 km. kw.
Rejencja opolska liczy 1.350.444 mieszkańców i 11.694 km. kw.
Rejencja katowicka liczy 2.824.415 mieszkańców i 8.924 km. kw.
Stolicą prowincji górnośląskiej są Katowice.
Prezydentem prowincji został nadprezydent Fritz Bracht.
- 13.03.1941. Lista narodowościowa / *Deutsche Volksliste* - DVL / weszła w życie.
Na obszarze b. województwa śląskiego, udział poszczególnych obywateli w wyodrębnionych grupach narodowościowych był następujący:
I grupa – Niemcy aktywni.....6,16 %,
II grupa – Niemcy pasywni.....16.96 %,
III grupa – Ślązacy zdolni do zniemczenia..... 64.19 %,
IV grupa – renegaci, Ślązacy spolonizowani4.26 %.
Obywatele Rzeszy / *Reichsdeutsche* / i osadnicy stanowią4.89 % populacji.
Reszta populacji nie objęta spisem.....3.54 %..

1.7. Skutki narodowej wykładni dziejów Śląska.

1. Brak ciągłości rozwoju kulturalnego i gospodarczego Śląska.
2. Brak wizji i kontynuatorów rozwoju gospodarczego i postępu cywilizacyjnego.
3. Brak właściciela sukcesów / i niepowodzeń / dokonanych przedsięwzięć.
4. Brak znaczących inwestycji w latach 1922 – 1939 na Górnym Śląsku.
5. Brak uzasadnionych granic eksploatacji ludzi i zasobów naturalnych.
6. Brak modelu perspektywicznego rozwoju Górnego Śląska.
7. Brak określonych barier rozwoju Śląska i Górnego Śląska.
8. Brak procedur usunięcia barier racjonalnego rozwoju Śląska.
9. Brak określonych stymulatorów rozwoju Śląska.
10. Odejście od istoty samorządu terytorialnego na rzecz partyjniactwa.
11. Śląsk staje się coraz mniej wyrazisty i czytelny w swej istocie.

Uwaga. Lata 1945 – 1989. Zniesiona została ochrona prawna mieszkańców byłego autonomicznego województwa śląskiego / nabytych praw, zasobów naturalnych, ekologii /. Brak także ochrony prawnej dla Ślązaków opcji polskiej na Zaolziu.

ANEKS DO WYSTĄPIENIA W KOLE Z.G. „HALEMBA”, dnia 03.02.2015 r.

1. Sytuacja na Górnym Śląsku przed I Wojną Światową.

- a. Polityczna. Cesarstwo Niemiec, jako monarchia konstytucyjna, praworządna i samorządowa, związek państwowy: Prusy, prowincja Śląsk, rejencja: Opole. Religia panująca, państwowa: protestantyzm w wersji pietyzmu.
- Polityka:** Ludzkie działanie społeczne, kierowane normami prawnymi w zmieniającej się rzeczywistości i niepowtarzających się okolicznościach, motywowane jakimś celem / roztropne realizowanie wspólnego dobra – JP II /, czyli tworzenie dobrej historii jako procesu i łańcucha kolejnych zdarzeń.
- Samorząd.** Naturalna emanacja osób i grup społecznych / wylaniana w naturalnym porządku rzeczy /, które działalność i podmiotowość swoją wyrażają własną samorządnością. Jest wyznacznikiem kultury i cywilizacji łacińskiej. / albo nierząd, czyli anarchia, kto zawłaszczy, kogo przywiozą, wyznaczają /.
- Warunek dobrego rządzenia.** Kwalifikacja moralna i kompetencje osoby na urzędzie. Pełniona funkcja jest tylko wartością dodaną do osoby.
- Kultura czynu w polityce.** Prawa wola i kompetencje osoby pełniącej funkc. publiczne.
- Punkty orientacyjne w obszarze polityki.** Zdrowe poczucie tożsamości.
- Polityka partii.** Polityka społeczna we władaniu utopii, czyli teorii społecznej, której wg zredukowanej filozofii, nadano status modelu myślowego / doktryny /.
- Prawica – Lewica.** Polaryzacja programów partii politycznych / doktryn /, nie mających zakorzenienia w Biblii ani społecznej nauce Kościoła.
- b. Ludność w rejencji opolskiej: 2,2 mln. mieszkańców,
- c. Stosunki językowe: ok. 63,0 % język polski, 30,5 % język niemiecki.
- d. Stosunki wyznaniowe: ok. 85 % katolicy, 10 % ewangelicy, 5 % wyznania inne.
- e. Zasoby węgla na Górnym Śląsku – ok. 5,0 mld. ton.
Roczne wydobycie węgla – 43,0 mln. ton.
Zatrudnienie w kopalniach – 173.301 robotników.
Zatrudnienie w ogóle w zakładach górniczo – hutniczych – 191.795 osób.
Zatrudnienie w ogóle w zakł. górniczo - hutniczych Zagłębia Ruhry – 346.301 osób.
- f. Liczba mieszkańców okręgu przemysłowego Górnego Śląska – 833.000.
- g. Średni zarobek górnika na Górnym Śląsku – 3,64 RM / dniówkę, 28,3 % ceny 1.T. węgla.
Średni zarobek górnika w Westfalii – 5,5 RM / dniówkę, 42,7 % ceny 1.T. węgla.
Cena 1. tony węgla – 12,87 RM.
Średnio koszty utrzymania 2. osobowej rodziny na Górnym Śląsku - 52,08 RM.

h. Realny, średnioroczny poziom płac górnictwie:

rejon Dortmundu	- 1.255,0 RM,	tj. 104,60 RM / M.
rejon Saary	- 1.019,0 RM.	84,91 RM / M
rejon Wałbrzycha	- 846,0 RM.	70,05 RM / M.
na Górnym Śląsku	- 801,0 RM.	66,75 RM / M, tj. 63,8% płacy Dortmundu.

j. Charakterystyka ogólna Górnego Śląska.

- Jeden z najbogatszych i strategicznych obszarów Europy / bogactwa naturalne, rozbudowana infrastruktura, dobra kooperacja gospodarcza z sąsiadami, niskie koszty produkcji / płace /, kwalifikowana kadra i robotnicy, zlikwidowany analfabetyzm.
- Państwo prawa. Wysoki standard życia, ubezpieczenia socjalne mieszkańców, pracowników i ich rodzin.
- Jeden z nielicznych na terenie Rzeszy i Europy zwartych obszarów z ludnością wyznania rzymsko – katolickiego.
- Wybitne postacie życia gospodarczego. Na 10 najbogatszych rodów Rzeszy, 7 to rody górnośląskie.
Fenomen w skali Europy i Świata, to przekształcenie się gospodarki szlachecko rolniczej na Górnym Śląsku w szlachecko – przemysłową.
Tworzy się elita ludzi wykształconych i twórczych.
Nowe technologie wdrażane w przemyśle / cynk, wielkie piece hutnicze / kolej.
- Wybitne postacie życia politycznego, kulturalnego i naukowego. Dziedzice dokonań cywilizacyjnych poprzedników / chrześcijaństwo i feudalizm /. Wybitni kapłani.

k. Produkcja przemysłowa: Francji – 6,1 % produkcji światowej,

Anglii	- 12,1 %	"	"
Rzeszy	- 15,3 %	"	"

l. Skutki klęski Rzeszy Hohenzollernów w I Wojnie Światowej.

Górny Śląsk stał się najbardziej zapalnym punktem w Europie. Ścierały się tu interesy Republiki Weimarskiej Niemiec, Francji, Czechosłowacji i Polski.
Grano o Górny Śląsk i Górnym Śląskiem. Grano Górnoślązakami.
Najbardziej „łakomym kąskiem” Górny Śląsk był dla Polski.
I i II Powstanie Śląskie może uchodzić za prowokację niemiecką i komunistów.
III Powstanie Śląskie, uchodzi za wzór genialności pomysłu politycznego, dyplomatycznego, wojskowego i roztropności w szafowaniu siłami powstańców
Wojciecha Korfanteo, skuteczności polityki francuskiej, wysiłku powstańców i znaczącej pomocy materialnej i kadrowej II RP oraz jej dyplomacji.
Sam Wojciech Korfanty osobiście poniósł polityczną, skandaliczną klęskę z rąk obozu władzy / Sanacji / w Polsce.

m. Opinie o umiejętności rządzenia Polaków.

Otto von Bismarck - dać Polakom rządzić, to sami się wykończą. „Panowanie polskie było haniebnie i złe, i dlatego nigdy nie może odżyć....”

David Lloyd George, premier W. Brytanii, dnia 15.03.1921 r. w Izbie Gmin:
„Przyznać Polsce przemysł górnośląski to tyle, co małpie dać zegarek”.

- 20.10.1921. Rada Ambasadorów zaakceptował decyzję Ligi Narodów w sprawie podziału obszaru plebiscytowego prowincji śląskiej.
Polska otrzymała 3.214 km. kw. z 11.008 km. kw. obszaru plebiscytowego.
- 30.05.1922. Ksiądz Carl Franz Ulitzka, charyzmatyczny polityk śląski, w Reichstagu powiedział: „Rozstrzygnięcie w sprawie Górnego Śląska z prawnego punktu widzenia jest pogwałceniem norm prawnych, z politycznego punktu widzenia głupstwem, a gospodarczego widzenia przestępstwem”.
- 15.06.1922. Polska przejęła suwerenność nad wschodnią częścią b. rejencji opolskiej. Utworzone na tej bazie województwo śląskie liczy 4.216 km. kw. i stanowi 1,1 % powierzchni kraju. / **53** z 67 kop. węgla, **9** kop. rud żel., **10** z 12 kop. rud cynku i ołowiu, **18** hut cynku i ołowiu, **5** z 9 hut żelaza i 9/10 zasobów węgla. Przemysł województwa śląskiego, dawał będzie 73 % krajowej produkcji węgla, 78 % surowki, 78 % cynku, 71 % stali i 99 % ołowiu i stał się racją istnienia gospodarki II Rzeczypospolitej, pieniądza i jej państwowości.
Po roku 1945, nie do przecenienia jest rola przemysłu górnośląskiego w odbudowie zniszczonego Kraju, zresztą kosztem zdrowia i ekologii.
Do roku 1975, na Górnym Śląsku wydobyto prawie 5,5 mld. ton węgla.
- Rok 2015. Kryzys w górnictwie. Odpowiedzią na proponowany przez rząd koalicyjny, -Platformy Obywatelskiej i Polskiego Stronnictwa Ludowego - Ewy Kopacz, program naprawczy sytuacji w górnictwie, wywołał protesty społeczne, strajki i manifestacje uliczne pracowników kopalń węgla na Górnym Śląsku. Wobec tego zjawiska, stawiamy pytania:

Dlaczego dzisiaj kopalnie i górnicy stają się kulą u nogi polskiej gospodarki ?
Czy dzisiejsza Polska rozumie problemy Ślązaków i śląskiego górnictwa ?
Czy tzw. „wygaszanie kopalń” w imię racji ekonomicznych, musi niszczyć tkankę społeczną, jaka w długim procesie historycznym uformowała się wokół kopalń ? Do utylizacji pozostało ok. 1.5 mld. odpadów przemysłowych, 90 % wód w rzekach. A gdzie środki na leczenie chorób zawodowych i inne.
Czy zanik, od wielu pokoleń górniczych wspólnoty gospodarowania, nie wytworzy patologii społecznej i zdegraduje lokalną społeczność ?
Dlaczego nie znamy analizy ekonomicznej i symulacji skutków likwidowania poszczególnych kopalń na szczeblu regionu i miasta ?
Nad czym mamy dyskutować, nad utopijną doktryną partii politycznych ??

- Refleksja. Co mamy sądzić o jesiennych w 2014 r. tzw. wyborach samorządowych w Mieście i Regionie ?
Co mamy sądzić o merytorycznych kwalifikacjach niektórych naszych reprezentantów w Radzie Miasta, sejmie i senacie III RP ?
Gdzie są nasi, śląscy znawcy problemów górnictwa, np. Jerzy Markowski, Janusz Steinhoff i inni ?
Czy w kontekście dbałości i wdzięczności za podarowaną Polsce i Polakom tę „Perłę w koronie” i ten „Smaragd Europy” jakim był i jest Górny Śląsk rację mieli w wyrażanych o Polakach opiniach:
Otto von Bismarck i David Lioyd George, ks. prałat Carl Franz Ulitzka, czy wybitni naukowcy, tacy jak profesorowie Max Weber czy Werner Sombart ?

Bliższa jest mi jednak opinia ks. Jana Kapicy, wikariusza księcia bpa wrocławskiego Adolfa Bertrama wypowiedziana na Wawelu w rocznicę objęcia jurysdykcji przez Polskę na Górnym Śląsku:

„Głową Polski – Warszawa, sercem Polski – Kraków, ręką Polski – Śląsk. Ręka modli się i pracuje, ale może też ścisnąć się w pięść i - grozić”.

A jak było / skrótowo / wcześniej ?

- 10.01.1289. Praga. Książę bytomski Kazimierz II, złożył królowi Czech Wacławowi II hołd lenny i uznał się jego lennikiem. Uchronił księstwo przed anarchią. Księstwo bytomskie obejmowało wówczas teren dzisiejszego okręgu przemysłowego województwa śląskiego. Do roku 1922, jako całość pozostanie poza granicami państwa polskiego. / 633 lata /.
- 17.05.1920. Wojciech Korfanty jako Komisarz Plebiscytowy na Górnym Śląsku, powołał Komisję Samorządową Polskiego Komisariatu Plebiscytowego, celem przygotowania propozycji ustawy dla funkcjonowania, przyszłego, autonomicznego województwa śląskiego w strukturach państwa polskiego. Była to oferta Ślązaków dla Polski, objęcia w swoją jurysdykcję Górnego Śląska / przemysłu, który w ówczesnej Polsce, miał charakter śladowy / a przez Naczelnika państwa polskiego Józefa Piłsudskiego nazwany został: **„starą niemiecką kolonią”**. Statut organiczny województwa śląskiego, opracowali Ślązacy pod kierownictwem prof. dr Józefa Buzka z Cieszyna.
- Refleksja. Górnoszlązacy, po wielu zaniechaniach królów Polski / Kazimierza Wielkiego w Pradze, dnia 09.10.1335 r. i w Namysłowie, dnia 22.11.1348 r., oraz Wazów na tronie polskim / jako jedyna grupa regionalna narodu polskiego, łączyła się z państwem polskim pod pewnymi warunkami przedstawionymi jego władzom. Władze Polski przyjęły przedstawione warunki Ślązaków.
- 15.07.1920. Sejm Ustawodawczy w Warszawie uchwalił konstytucję, której integralną częścią był „statut organiczny województwa śląskiego”, nazwany autonomią województwa śląskiego / uprawnienia ustawodawcze, skarbowe, policyjne i inne/. Autonomia województwa śląskiego była wolą jego mieszkańców. Doktryna polityczna Polski nie zna pojęcia autonomii. Zapis konstytucyjny, miał dawać gwarancję, że na Górnym Śląsku, nie będzie cywilizacyjnego **„równania w dół”**, a później pierwszeństwo w zatrudnieniu. Artykuł 44 Statutu, gwarantował, że nie będzie ograniczenia autonomii bez zgody Sejmu Śląskiego.
- 10.10.1922. Pierwsze posiedzenie Sejmu Śląskiego. Po wystąpieniu premiera Juliana Nowaka Wojciech Korfanty, powiedział: **„myśmy się czego innego spodziewali”**.
- 26.06.1926. Płk. Michał Grażyński wojewodą śląskim. Rozbijał jedność Górnoszlązaków. Postawił na „fachowców” z Galicji / 40 % dodatek do pensji /. Pisano: *„Oj, takome kąski. Te posadki górnośląskie. Dalej więc na łów. Precz Ociepka, Malik, Śmieja. Bo tu jedzie Galilea. Austriacki huf”*.

05.07.1927. Sanacyjna „Polska Zachodnia”, pisała:

„Korfanty jurgielnikiem niemieckim”. / patrz przypadek Lecha Wałęsy /
„Korfanty moralnym opryszkiem i szantażystą”.

Rok 1930 Ksiądz Jan Kapica: „Lud górnośląski był zawsze sługą.....nigdy nie był panem swego losu, zawsze podmiotem targu politycznego. Nie miał nic własnego. Nie miał własnego prawa. Lud górnośląski to biedna sierota między narodami. **Żal mi tego ludu**”.

26.09.1930. Wojciech Korfanty aresztowany, bity i upokarzany w Brześciu.

Rok 1931. Eugeniusz Kwiatkowski, b. minister gospodarki II RP, zalecał:
„Uczmy się Śląska”.

23.04.1935. Uchwalenie Konstytucji Kwietniowej.

Złamana została autonomia województwa śląskiego.

Państwo polskie oszukało Górnoślązaków.

Wojciech Korfanty i politycy inni zmuszeni zostali do emigracji.

19.01.1945. Oddziały I Frontu Ukraińskiego marszałka Iwana Koniewa wkroczyły na Śląsk. Śląska nie wyzwalało Wojsko Polskie. Państwowy i prywatny szaber Śląska.

06.05.1945. Dekretem Krajowej Rady Narodowej, zniesiony został statut organiczny województwa śląskiego.

Zniknęła osłona prawna doroku cywilizacyjnego, zasobów naturalnych, ekologii, bezpieczeństwa socjalnego b. województwa śląskiego.

07.07.1945. Dekret KRN: „Włącza się do obszaru województwa śląskiego z województwa kieleckiego powiaty będziński i zawierciański”. Komentarze:
„Ślązacy są kolborantami, nacjonalistami i separatystami i do rządu dopuścić ich nie wolno”.

Refleksja. Od 1945 do 1985 r. Górny Śląsk opuściło 1.280.000 mieszkańców.

Za polskość płacą Ślązacy, za niemieckość płacą Ślązakom / w Niemczech /.

Wg dzisiejszej statystyki, stosunek ludności autochtonicznej do napływowej w województwie śląskim, wynosi, jak **30 : 70**. / 1,4 mln. autochtonów /.

Skuteczność protestów górniczych, bez poparcia ich faktami historycznymi i kompleksowym rachunkiem ekonomicznym, jest i będzie w Polsce kontestowana i wykpiwana.

Np. niektóre żądania protestujących wypisane na transparentach:

„Wykonujemy niewyobrażalnie ciężką, niebezpieczną i źle opłacaną pracę, w źle zarządzanej firmie / co bywa niestety prawdą /. Ale żądania pod hasłem:

„Nigdy nie damy sobie tego odebrać”, są jawną kpiną z rozsądku górników, głupoty związkowców i polityków, stojących za protestującymi, bo za dużo tu krzyku, a za mało pokazywania smutnych faktów i rzeczowych analiz ekonomicznych.

Forma artykułowania takich i podobnych żądań, uważać więc należy za prowokację ludzi niekompetentnych, nie znających historii i kodu cywilizacyjnego Górnego Śląska. Nie pozwólmy manipulować historią i ekonomiką przemysłu przez polityków.